

eiX amplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Juliol 2024 - Número 50

Editorial

50 BUTLLETINS I ALGUNS SUPLEMENTS

Sense voler, ja hem arribat als 50 exemplars. Els qui ens reunim, redactem, corregim, maquetem, repartim i fem difusió d'aquests butlletins hem dedicat aquest temps a fer entendre als nostres veïns que ens convé la independència. Ho hem fet des del punt de vista de qui no té pressions de cap tipus i això ens diferencia dels mitjans de comunicació.

No sabem si hem pogut influir en el criteri de qui ens ha llegit, però no hem enganyat ningú, i el vot, als nos-

tres barris, ens fa intuir que el desig d'independència persisteix.

Els nostre anhel ha estat, des del primer número, deixar de fer aquest butlletí perquè això voldria dir que la independència ja s'ha aconseguit, però l'objectiu es fa esperar i el camí és ple d'obstacles.

Mentrestant, el nostre granet d'arena continuarà sumant esforços amb els qui volen un país lliure, just i desvetllat.

Les eleccions catalanes del 12 de maig

El propassat 12 de maig es van celebrar eleccions a la Generalitat de Catalunya. La primera dada destacada dels resultats és la pèrdua de la majoria absoluta de vots que havien obtingut els partits independentistes l'any 2021 que han passat del 52% dels vots al 43%, això és una davallada del 9% dels vots.

Els esmentats resultats han portat a parlar de forma general de la pèrdua de la voluntat independentista per part dels catalans. Ens preguntem si és així realment.

Vegem algunes dades per fer-ne una anàlisi:

Estem d'acord en que el moment òptim per a l'independentisme fou el 1r d'octubre del 2017, el Referèndum d'Autodeterminació convocat pel Govern de la Generalitat d'acord amb la legalitat catalana de les lleis aprovades pel Parlament. En aquella data, el 90% dels vots emesos foren favorables a la independència (els contraris a la independència van ser el 8%), això representa: 2.044.038 vots d'un cens electoral de 5.313.564 electors. Amb bon criteri caldria sumar-hi els vots robats per les forces policíaqües que van arremetre contra els col·legis electorals, però que podem xifrar, sense caure en l'exageració, en no menys de 100.000. Això suma uns

2.144.000 votants independentistes, el que representa el 40% del cens.

En aquestes darreres eleccions autonòmiques del 12 de maig es van obtenir 1.362.206 vots independentistes. La diferència entre aquestes dues quantitats significa la pèrdua del vot independentista. En total 782.000 votants que ara o bé s'han abstingut o han votat opcions espanyolistes (i això sense tenir en compte la diferència del cens electoral, amb un increment de 150.000 electors des del 2017).

Els independentistes HI SOM.

En conseqüència entenem que un 36% dels independentistes s'han sentit decebuts i allunyats dels partits que els representen i, o bé han volgut castigar-los, o no s'han sentit interpel·lats a participar o, potser, han abandonat els postulats que abans havien defensat.

Retinguem aquesta dada: Si els 782.000 abstencionistes haguessin votat tindríem 2.144.000 vots enfront dels 1.759.738 espanyolistes, que resulta un avantatge de 400.000..

Si la comparació la fem amb les eleccions del desembre del 2017 ens dóna una xifra molt semblant ja que els vots "indepes" foren 2.079.340 és a dir 717.134 més que el 12 de maig.

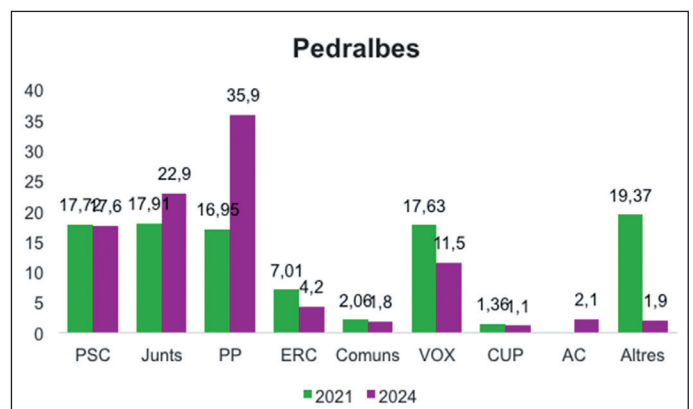
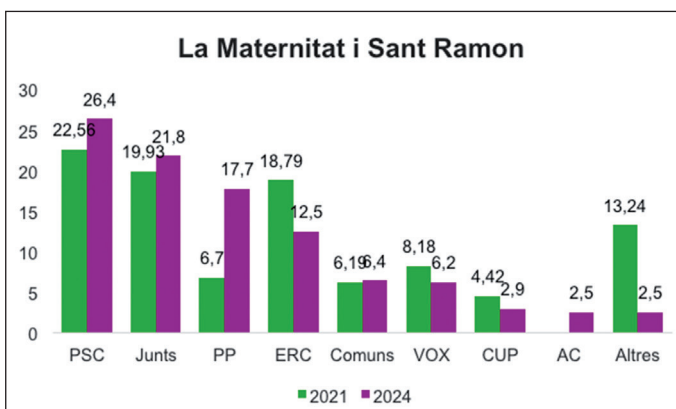
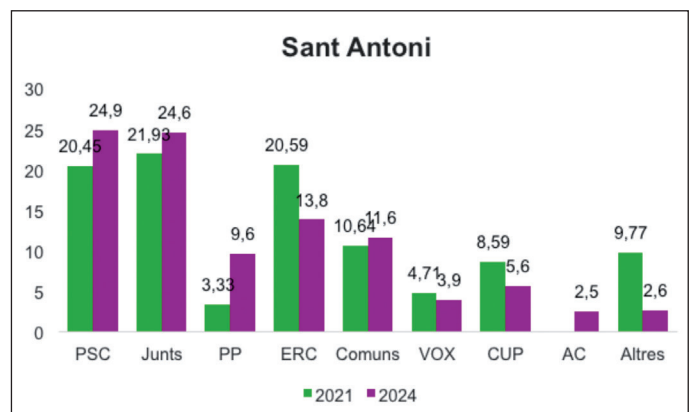
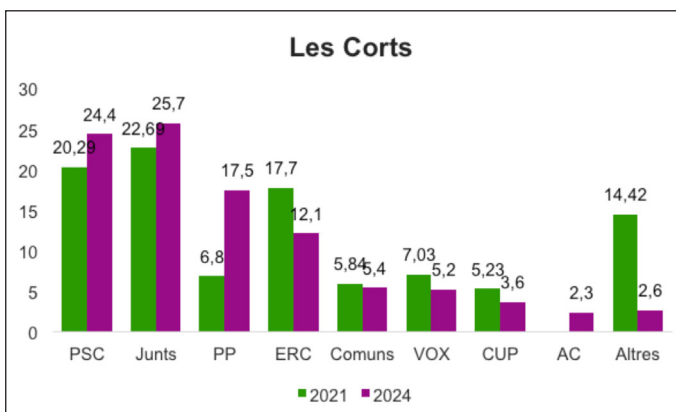
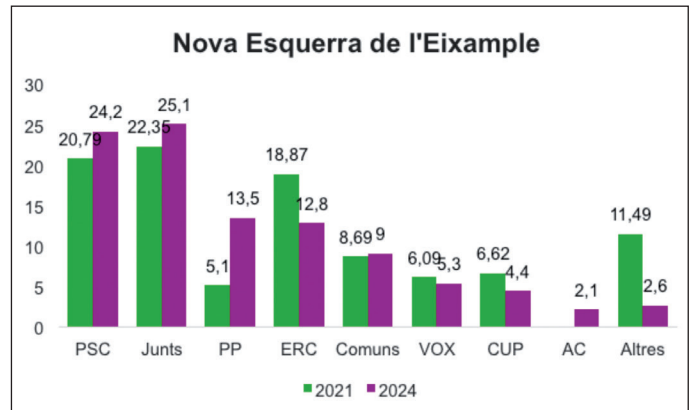
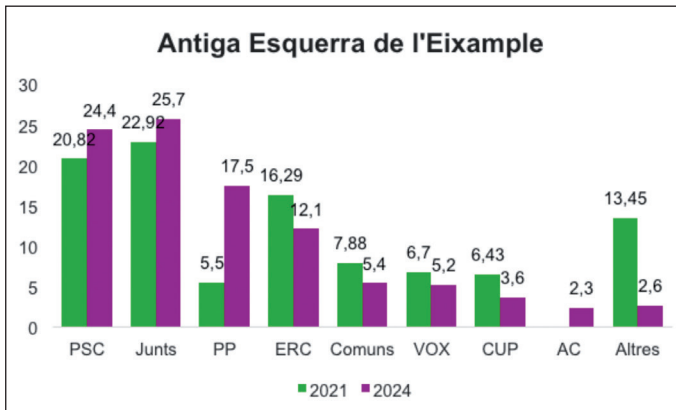
Si l'abstenció és atribuïble al desencís per la manca d'estratègia independentista per part dels partits sobiranistes, els cal refer la confiança dels electors i fer-los recuperar la il·lusió anant de cara a barraca, contemplant la repressió com imprescindible,

agraïnt la feina feta i els sacrificis als que ens han portat fins aquí i posant al capdavant nous lideratges.

I tot això només serà possible si al davant, al costat i al darrere hi ha un poble mobilitzat.

QUÈ HEM VOTAT ALS NOSTRES BARRIS?

Comparació entre les eleccions del 2021 i les del 2024

El rol de l'ANC en una època de crisi

El moviment independentista català des de fa temps està immers en una crisi que s'ha anat fent crònica, fet que s'ha posat en evidència en les darreres eleccions municipals, autonòmiques i europees en les quals els vots independentistes han disminuït dràsticament, degut sobretot a un abstencionisme imparable.

L'ANC com a part integrant de la societat catalana, també es veu afectada per aquesta crisi. És ben conegut l'enfrontament que hi va haver entre els partidaris de constituir una llista cívica i els seus contraris. Aquest tema es va tancar després d'un plebiscit en el qual per la diferència mínima de 118 vots, so-

bre un total de 7.599, es va decidir rebutjar la proposta.

Com que l'ANC és una organització democràtica i assembleària, tots vam acceptar aquests resultats i, com era d'esperar, vam passar a altres temes de consens.

Com marca el nostre estatut, el mes de maig passat, es va fer l'elecció democràtica del nou Secretariat, per votació secreta de tots els associats. La majoria de vots van recaure en una persona ben coneguda de la ciutadania, l'activista i cantautor Lluís Llach Grande (3.268 vots), seguit de prop per l'ex-vicepresident del Parlament, Josep Costa Rosselló (3.105) i a més distància per Julià de Jodar Muñoz (2.240) i Antoni Strubell Trueta (2.103). Després de la constitució del nou Secretariat amb en Lluís Llach com a President, la nostra organització ha de donar per tancada aquesta etapa, que té com a principal compromís la redacció d'un nou full de ruta que ordeni l'estratègia a seguir, sense sectarismes, escoltant la veu i valorant les propostes de tots els associats, en especial la de les assemblees territorials de base.

L'ANC molesta a molta gent, no només als partits i organitzacions espanyolistes i supremacistes, sinó també a alguns sectors anomenats independentistes.

Això passa perquè la nostra veu és lliure i no ha estat mai modulada pels partits polítics ni pel poder institucional. Per aquest motiu l'ANC ha de suportar *fake news*, querelles i atacs més o menys directes per part dels mitjans de comunicació i de les xarxes socials. Aquí citarem un escriptor universal, en Cervantes, quan fa dir al personatge «el Quijote» allò de: «*ladran, Sancho, señal que cabalgamos*», i és que l'ANC mai ha deixat de tenir com a objectiu central i vital: **la independència de Catalunya**.

Per aconseguir aquesta finalitat, com sempre, posarem al servei del poble la nostra capacitat d'organització, de dinamització i de mobilització que es manifestarà al carrer i on sigui necessari.

Per complir amb aquesta nova etapa, sempre va bé disposar de noves veus, noves mans i noves il·lusions, per això us convidem a **fer-vos socis de l'Assemblea**.

Els Fons *Next Generation* i Catalunya

Seria ben estrany que el govern espanyol gestionés i distribuís els fons europeus *Next Generation* amb diligència i amb criteris d'eficiència. Més estrany seria encara que ho fes respectant per a Catalunya el pes que correspon a la seva importància demogràfica i econòmica. Seria estrany perquè en els últims 310 anys encara no ho ha fet mai.

Us ho volíem explicar. Per a això, hem buscat estadístiques objectives: fons assignats a l'Estat espanyol, dates, imports... Hem trobat el quadre adjunt, que mostra com actua la burocràcia per alentir l'arribada dels diners als projectes reals. De cada 100 euros mobilitzats des de les institucions europees, l'Estat espanyol fins ara només n'ha desemborsat 25.

A més d'això, des de l'estiu 2021, l'Estat no informa el detall dels fons realment invertits, de manera que alguns dels pagaments podrien ser simplement canvis de butxaca entre les diferents administracions públiques. Aquesta opacitat ha estat criticada fins per la Comissió de Control Pressupostari del Parlament Europeu.

El govern espanyol ja ha revisat dues vegades a la baixa les optimistes i propagandístiques estimacions que va fer inicialment sobre l'impacte dels fons europeus en el Producte Interior Brut (PIB) de 2,5 a 3 punts anuals. La realitat dels primers anys és cinc vegades inferior, i es preveu que al final serà de només la meitat de l'estimació inicial.

L'impacte sobre l'ocupació no és millor. Alguns dels efectes positius s'expliquen no tant per la injecció de fons europeus com per l'augment del deute públic, que continua creixent sense aturador i que algun dia caldrà tornar.

El govern espanyol ha reconegut haver destinat en el trienni més de 9.000 milions d'euros dels fons europeus a despeses corrents, cosa expressament prohibida. A més de substraure aquests diners de les finalitats previstes, obligarà a augmentar impostos per mantenir aquestes prestacions el dia que deixin d'entrar fons europeus.

Hem tret aquestes dades de fonts del propi Estat espanyol que, en part, hem pogut contrastar. I les afirmacions més ideològiques i subjectives ja les hem omès. Però la vida és complicada, i sabem que sempre es poden seleccionar les dades de manera que recolzin l'argument que es vol demostrar. Per això, la gestió dels fons europeus podria tenir aspectes positius que les nostres fonts no inclouen, i que millorarien un judici global objectiu. Però ho dubtem.

El que no dubtem és que si Catalunya no estigués encadenada a l'Estat espanyol, faria directament la gestió dels fons europeus amb un resultat no perfecte, però sí semblant al que fan a «la terra nord enllà, on diuen que la gent és neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç».

Execució dels fons europeus 2021-2023 i primer trimestre 2024 en milions d'euros

FINS A	CRÈDIT TOTAL	PAGAMENTS REALITZATS	%
31/12/2021	24.198	11.000	45,50%
31/12/2022	28.471	11.271	39,59%
31/12/2023	35.944	9.822	27,33%
31/3/2024	35.290	532	1,51%
Total fins avui	123.903	32.625	26,33%

Font: Instituto Juan de Mariana a partir de Intervención General de la Administración del Estado (IGAE)

I si parlem de llengua?

- ☉ Segons dades de la Plataforma per la Llengua, més de la meitat del barcelonins no parlen català o el parlen molt poc.
- ☉ El 82,4 dels barcelonins catalanoparlants canvien de llengua quan els parlen castellà..
- ☉ Ens han fet creure que la situació de bilingüisme que vivim és favorable al català.
- ☉ Però en qualsevol situació de bilingüisme, la llengua més potent de les dues que conviuen, en aquest cas el castellà, acaba fent desaparèixer l'altra.

No canviïs de llengua. D'això depèn, en bona part, la supervivència del català.

**Som l'Assemblea Nacional Catalana (ANC),
una entitat popular, unitària, plural i democràtica
que, des del 2011, treballa per aconseguir
la independència de Catalunya.**

**L'ANC compta amb tots nosaltres per:
FER CAMPANYES D'INTERNACIONALITZACIÓ
FER-NOS MÉS PRESENTS A LES XARXES I ALS MITJANS
ORGANITZAR LES MOBILITZACIONS ENCARA TAN NECESSÀRIES
DENUNCIAR A EUROPA LES VULNERACIONS CONSTANTS DELS DRETS**

**En definitiva, per arribar a la independència
SI SOU INDEPENDENTISTES,**

FEU-VOS-EN SOCIS

<https://www.assemblea.cat/>